

Odluka:

PŽ 8082/08-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 8082/08-3

Datum odluke: 20.1.2009 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ljiljane Hrastinski Jurčec, predsjednice vijeća, te Marine Veljak i mr. sc. Nenada Šepića, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom LAURUS d.d. u stečaju, Split, Grabovčeva širina broj 1, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika SPECTATOR SOLIS d.o.o. Zagreb, Miramarska 24, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Barović & Gavranović Bilić iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj VII St-49/01 od 24. studenog 2008. godine, u sjednici vijeća održanoj 20. siječnja 2009. godine

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj VII St-49/01 od 24. studenog 2008. godine bez potrebe vraćanja predmeta na ponovan postupak prvostupanjskom sudu.

Trgovački sud u Splitu je rješenjem poslovni broj VII St-49/01 od 24. studenog 2008. godine ukinuo odluku Skupštine vjerovnika od 21. studenog 2008. godine kojom je za drugog stečajnog upravitelja umjesto dotadašnje stečajne upraviteljice Natalije Mladineo, dipl. oec. iz Splita imenovan Maroje Stjepović, dipl. oec. iz Dubrovnika.

Odluka je donesena pozivom na članak 38.f Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 i 123/03, 82/06, u daljnjem tekstu: SZ), jer sud smatra da je takva odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika. Navedeno je potkrijepljeno tvrdnjom da ovaj stečajni postupak zbog svoje složenosti zahtjeva gotovo svakodnevni angažman stečajnog upravitelja što, da bi stečajni upravitelj mogao valjano i pravodobno udovoljavati svojim dužnostima kako je to propisano odredbom članka 25. SZ-a, po ocjeni prvostupanjskog suda traži stalni boravak stečajnog upravitelja u mjestu sjedišta stečajnog dužnika. Posebno se napominje da u ovom stečajnom postupku iznimno vrijednu imovinu stečajnog dužnika i nadalje koriste druge osobe, što uz ostalo od stečajnog upravitelja zahtijeva gotovo svakodnevni nadzor nad korištenjem te imovine, što stečajni upravitelj Maroje Stjepović koji ima prebivalište u Dubrovniku i obnaša dužnost stečajnog upravitelja u većem broju stečajnih postupaka koji se vode kod Trgovačkog suda u Dubrovniku prema ocjeni prvostupanjskog suda nije u mogućnosti učiniti. Uz to prvostupanjski sud navodi da je osnovana i tvrdnja stečajnih vjerovnika koji su zahtijevali ukidanje odluke skupštine vjerovnika o izboru novog stečajnog upravitelja Maroja Stjepovića da bi obnašanje dužnosti stečajnog upravitelja po Maroju Stjepoviću iz Dubrovnika utjecalo na povećanje troškova postupka jer svaki stečajni upravitelj osim prava na nagradu ima i pravo na naknadu stvarnih troškova, konkretno putnog troška i troška boravka u Splitu, a njegovi bi troškovi bili nesumnjivo znatno veći od troškova stečajne upraviteljice Natalije Mladineo iz Splita. Prema ocjeni prvostupanjskog suda, neovisno o tome što prema navodima zastupnika stečajnog vjerovnika SPECTATOR SOLIS d.o.o. Zagreb čija je tražbina najveća u ovom stečajnom postupku u konkretnom slučaju ne postoje zakonom propisani razlozi iz članka 23. stavak 3. i članka 20. stavak 3. i 4. SZ-a zbog kojih bi stečajni sudac u konkretnom slučaju mogao uskratiti potvrdu novoimenovanom stečajnom upravitelju, prvostupanjski sud smatra da stečajni sudac na temelju odredbe članka 38.f SZ-a može na zahtjev kojeg od stečajnih vjerovnika koji nije nižeg isplasnog reda ili iznimno po službenoj dužnosti, ukinuti svaku odluku skupštine vjerovnika, pa tako i onu o izboru drugog stečajnog upravitelja, ako je ona u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.

Stečajni vjerovnik SPECTATOR SOLIS d.o.o. Zagreb pravovremeno je izjavio žalbu protiv tog rješenja osporavajući ga iz svih zakonskih razloga. Ukazuje da je sud pogrešno protumačio i pogrešno primijenio odredbu članka 23. i 38.f Stečajnog zakona. Ističe da je stečajni upravitelj Maroje Stjepović iz Dubrovnika izabran na Skupštini vjerovnika 21. studenog 2008. godine većinom koju propisuje Zakon i da ne postoji niti jedan od razloga iz članka 23. stavak 3. SZ-a zbog kojeg bi stečajni sudac mogao uskratiti potvrdu. Tvrdi da, čak da se i primjenjuje odredba članka 38.f SZ-a, sud nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje jer stečajni upravitelj Maroje Stjepović ne obavlja dužnost stečajnog upravitelja u većem broju stečajnih postupaka kako se u obrazloženju paušalno navodi, nego samo u tri stečajna postupka (ITALCRO S.P. d.o.o. u stečaju iz Metkovića, BIL PROM d.o.o. u stečaju iz Gruda i KOMIN p.z. u stečaju iz Komina), od kojih niti jedan subjekt ne posluje. Iznosi podatak da je stečajna upraviteljica Natalija Mladineo angažirana u šest stečajnih postupaka. Također navodi da mu je stečajni upravitelj Maroje Stjepović obećao da će se po imenovanju u slučaju potrebe trajno preseliti u Split pa zbog toga troškovi stečajnog postupka neće biti veći, o kojoj izjavi je žalitelj izvijestio vjerovnike na skupštini vjerovnika na kojoj je donesena predmetna odluka. Dodaje da ima i saznanja da stečajna upraviteljica Natalija Mladineo ne štiti dugotrajnu imovinu stečajnog dužnika, konkretno objekt Šumicu, koji je obuhvaćen elaboratom procjene imovine kao vlasništvo stečajnog dužnika, jer do danas nije pokrenula sudski postupak kako bi se stečajni dužnik uknjižio kao vlasnik objekta, dok je za nekretninu Zvončac tužbu podnijela tek nedavno. Predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati na ponovan postupak prvostupanjskom sudu ili da prvostupanjsko rješenje preinači na način da odluku Skupštine vjerovnika od 21. studenog 2008. godine potvrdi.

Stečajni upravitelj nije se očitovao o žalbi.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje u granicama žalbenih razloga sukladno odredbi članka 381. i 365. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, u daljnjem tekstu: ZPP), u vezi s člankom 6. SZ-a te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje nepravilno i nezakonito jer je doneseno na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

U vezi prijedloga za preinačenje prvostupanjskog rješenja donošenjem odluke o potvrdi odluke skupštine vjerovnika, iako ovaj sud nije vezan žaliteljevim prijedlogom, napominje se da predmet ovog postupka nije potvrđivanje odluke skupštine vjerovnika u smislu odredbe članka 23. stavak 2. i 3. SZ-a, nego odlučivanje o odluci stečajnog suca koju jedan od vjerovnika osporava, a za čije donošenje stečajni sudac nije uopće ovlašten.

Postupak imenovanja drugog stečajnog upravitelja umjesto onog kojeg je imenovao stečajni sudac propisan je posebnom odredbom, i to odredbom članka 23. SZ-a, zbog čega se odredba članka 38.f SZ-a u ovom slučaju ne primjenjuje.

Prema odredbi članka 23. stavak 1. SZ-a na prvom ili kojem kasnijem ročištu nakon imenovanja stečajnog upravitelja skupština vjerovnika može umjesto stečajnog upravitelja kojeg je imenovao stečajni sudac izabrati drugog stečajnog upravitelja. Stečajni sudac donosi rješenje kojim se potvrđuje imenovanje stečajnog upravitelja s tim da će se, ako to rješenje ne donese u roku od tri dana, smatrati da je potvrdio imenovanje (stavak 2.). Prema stavku 3. istog članka stečajni sudac može uskratiti potvrdu novoimenovanog stečajnog upravitelja samo ako on nema visoku stručnu spremu odnosno položen stručni ispit za stečajnog upravitelja te ako ne ispunjava uvjete iz članka 20. stavak 3. i 4. SZ-a.

Iz toga proizlazi da stečajni sudac uopće nema ovlaštenje ukidati takvu odluku, nego samo može odbiti potvrditi imenovanje stečajnog upravitelja, a kako u konkretnom slučaju prvostupanjski sud nije u roku od tri dana potvrdio imenovanje stečajnog upravitelja i nije uskratio potvrdu novoimenovanog stečajnog upravitelja iz razloga na temelju kojih to može učiniti, nego je predmetnom odlukom, pozivajući se na odredbu članka 38.f SZ-a, koja mu ne daje ovlaštenje ukidati takvu odluku, ukinuo odluku skupštine vjerovnika, valjalo je na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a uvažiti žalbu i pobijanu odluku zbog pogrešne primjene odredbe članka 23. SZ-a ukinuti bez potrebe vraćanja na ponovan postupak prvostupanjskom sudu, kako je riješeno u izreci.